

طب قانونی

تعریف

برای طب قانونی تعاریف مختلف نموده اند که کم یا بیش همه بهم شبیه و بطور خلاصه میتوان گفت که طب قانونی عبارتست از بکار بردن اطلاعات طبی در قضایای مربوطه بحقوق و تکالیف مردم در هیئت اجتماع امروز امور مربوطه بسلامت جسمی و روحی و ضایعاتی که از جنحه و جنایات باقی میماند یا نکاتی که در مرافعات حقوقی و جزائی بوسیله علم طب روشن میشود جزو طب قانونی محسوب میگردد ولی با بسط و توسعه قوانین مدنی و جزائی روز بروز بر توسعه این علم افزوده خواهد شد

نظر بانکه قانون از قاضی و حاکم ایمان و یقین کامل بارتکاب جرم را می خواهد که از آنرو مجازات قانونی اورا معین نماید آنان را کاملاً مختار گذارده که بهر نحو که می خواهند تحقیق و تدقیق نمایند تا قضیه بر آنان روشن شده و یقین حاصل کنند از اینرو در غالب امور قاضی و مستنطق محتاج بکمک خبره هستند چه در تمام کارها اختصاص و تبصر ندارند.

در کایه امور طبی مخصوصاً تولد - مرگ - جراحات مسمومیت و غیره محتاج بکمک طبیب هستند وظیفه پزشکی در این گونه امور روشن کردن نکات تاریک و طبی میباشد که از تخصص اوست و جواب پزشکی باید فقط مبنی بتجربیات و امتحانات طبی و عملی بوده و بهیچوجه از روی کیفیات و مجموع مرافعات نتیجه نگیرد بلکه فقط بانچه علماً و عملاً بر او ثابت شده جواب گوید - پس پزشکی قانونی باید با توجه بنکات ذیل و امتحانات لازمه گزارش خود را تهیه نماید .

با شك و تردید قضایا را مطالعه نماید که مطالب ظاهراً خیلی ساده ممکن است خیلی مشکل وغامض باشد

بادقت بنگردد و آنچه را می بیند درست به بیند از تصورات فوری یا خیلی بعید اجتناب نماید با نظم و نقشه مرتب و معین کار کند حرفه و علم صنعت خود را بخوبی بداند زرنگ و با احتیاط باشد و بداند آنجا که تردید نموده تواند خوب قضاوت نماید .

از آنچه گفته شد روشن میگردد که طب قانونی مخصوص پزشکی و آموختن آن بر عهده اوست ولی قضاة را نیز طرف احتیاج است یعنی اطلاع بکیات طب قانونی برای آنها لازم است تا بدانند چه اموری را میتوانند پزشکی مراجعه و چه نوع سئوالات ممکن است نمود و قبل از مراجعه چه احتیاطات از طرف مستنطقین یا ضابطین عدلیه لازم است بعمل آید تا آثار و علائم از بین نرود و پزشکی بتواند جواب صحیح بدهد

جرایم و مجازات و دخالت پزشکی قانونی

قانون مجازات انواع جرائم و مجازات را از ماده هفت بعد بطریق ذیل معین می نماید :

ماده هفتم - جرم از حیث شدت وضعف مجازاتها به چهار نوع تقسیم میشود .

۱- جنایت

۲- جنحه

۳- جنحه مهم

۴- جنحه کوچک (تقصیر)

۵- خلاف

ماده هشتم - مجازات جنایت از قرار ذیل است :

۱- اعدام

۲- حبس موبد با اعمال شاقه

۳- حبس موقت با اعمال شاقه

۴- حبس مجرد

۵- تمهید

۲ - محرومیت از حق انتخاب کردن و منتخب شدن خواه در مجلس مقننه و خواه در مؤسسه و انجمن های اجتماعی از قبیل انجمن ایالتی و ولایتی و شهرداری و غیره .

۳ - محرومیت از عضویت در هیئت منصفه و شغل مدیری و معلمی در مدارس و روزنامه نویسی و مصدقی و حکم یا شاهد تحقیق شدن

ماده شانزدهم - مدت اقامت اجباری و یا ممنوعیت از اقامت کمتر از یکماه و بیشتر از سه سال نخواهد بود محکومین باین دو مجازات بدون مستحفظ بنقطه که ممنوع از اقامت در آنجا نیستند یا مجبور باقامت در آنجا می باشند رفته و در آنجا تحت نظر نخواهند بود

ماده هفدهم - مدت کلیه حبس ها از روزی شروع میشود که محکوم علیه بر حسب حکم قطعی قابل اجرا محبوس شده است لیکن اگر قبل از صدور حکم موقتاً توقیف شده باشد مدت توقیف موقت از مدت حبس کسر خواهد شد در موقعی که مدعی العموم یا معازنین یا نمایندگان او بمحل وقوع جرم میروند در موارد احتیاج باید يك یا دو نفر پزشك متخصص همراه خود داشته باشند که در مرگهای ناگهانی یا مشکوک قتل یا مسمومیت اظهار نظر نمایند

در ایران مطابق قانون باید بپزشك قانونی مراجعه نمایند ولی مدعی العموم میتواند بپزشك دیگر نیز مراجعه نماید و در صورتیکه پزشك حاضر نشود قانوناً حق جاب او را دارند .

اصول محاکمات جزا ماده ۷۸

اهل خبره باید وقتی دعوت شوند که اظهار اطلاع در علمی یا فنی یا معلومات مخصوصه باریاب شغل یا کسبی لازم باشد (مثل طبیب) دواساز - نقاش - مقوم و غیره اهل خبره باید شرایط شهود تحقیق را دارا باشند هر گاه اهل خبره بدون عذر موجه حاضر نشوند و من به الکفایه نباشند بحکم مستنطق جلب میشوند و در قوانین فرانسه همه ساله در اول سال مدعی العموم از صورتیکه از محاکم بدایت

۶ - محرومیت از حقوق اجتماعی

ماده نهم - مجازات جنبه از قرار ذیل است :

۱ - حبس تادیبی بیش از یکماه

۲ - اقامت اجباری در نقطه یا نقاط معین یا ممنوعیت

از اقامت در نقطه یا نقاط معین

۳ - محرومیت از بعضی حقوق اجتماعی

۴ - غرامت در صورتیکه مجازات اصلی باشد

ماده دهم - مجازات جنبه کوچک از قرار ذیل است :

۱ - حبس تادیبی بیش از یک هفته تا یکماه

۲ - غرامت از پنج تومان و یکقران الی پنجاه تومان

ماده یازدهم - مجازات خلاف از قرار ذیل است :

۱ - حبس تکدیبری از بیست و چهار ساعت تا

يك هفته

۲ - غرامت تا پنج تومان

ماده دوازدهم - حبس موقت با اعمال شاقه از سه

سال کمتر و از پانزده سال بیشتر نخواهد بود

مدت حبس مجرد از دو تا ۱۰ سال است

مدت تبعید از سه سال کمتر و از پانزده سال بیشتر

نخواهد بود

مدت حبس تادیبی از هشت روز الی سه سال است

ماده سیزدهم - اعمال شاقه محکومین بحبس با

مشقت باید راجع بامور عام المنفعه باشد

ماده چهاردهم - محکومین تبعید باید تحت الحفظ

بجائیکه محکمه معین میکند اعزام شده و در آنجا تحت

نظر بمانند

در صورت تبعید بخارج از کشور محکوم علیه

را باید تحت الحفظ تا سرحد برده و از کشور اخراج

نمود .

ماده پانزدهم - محرومیت از حقوق اجتماعی مستلزم

عواقب ذیل است :

۱ - محرومیت از استخدام دولتی و استعمال نشان

های دولتی